

บทที่ 2

ปริทัศน์วรรณกรรม

คำ yě ในภาษาจีนกลางและคำ ก็ ในภาษาไทย เป็นคำที่ปรากฏถี่มากทั้งในภาษาพูดและภาษาเขียน จากการค้นคว้าข้อมูลทางเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่ามีนักวิชาการทางภาษาศาสตร์หลายท่าน ที่ได้ศึกษาและวิเคราะห์ความหมายของคำ yě ในภาษาจีนกลางและคำ ก็ ในภาษาไทย ซึ่งงานวิจัยเหล่านี้มีทั้งแนวความคิดที่คล้ายคลึงกันและแตกต่างกัน ในบทนี้จะกล่าวถึงแนวคิดที่น่าสนใจเกี่ยวกับคำ yě และคำ ก็ ดังนี้

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับคำ yě ในภาษาจีนกลาง

แนวคิดเกี่ยวกับคำ yě ที่จะกล่าวถึงในที่นี้ ประกอบด้วยแนวคิดของ Lǚ Shūxiāng, Shěn Kāimù , Hóu Xuéchāo และ Mǎ Zhēn

2.1.1 แนวคิดของ Lǚ Shūxiāng

呂淑相 Lǚ Shūxiāng (1988:595-597) แบ่งความหมายของคำ yě เป็นสี่ประเภทคือ ประเภทที่หนึ่ง แสดงความหมายถึงสองเรื่องราวที่เหมือนกัน แบ่งได้เป็นห้ารูปแบบ ดังนี้

รูปแบบ ก. ภาคประธานต่างกัน ภาคแสดงเหมือนกัน คำ yě ในรูปแบบนี้ปรากฏในประโยคหน้า และประโยคหลัง หรือปรากฏได้เฉพาะประโยคหลังเท่านั้น เช่น

大人也好，孩子也好，沒有人不誇他的。

Dàrén yě hǎo , háizi yě hǎo , méiyǒu rén bù kuā tā de .

ผู้ใหญ่ก็ดี เด็กก็ดี ไม่มีใครที่ไม่ชมเขา

來也可以，不來也可以。

Lái yě kěyǐ , bù lái yě kěyǐ .

มาก็ได้ ไม่มาก็ได้

你去北京參觀訪問，我也去北京參觀訪問。

Nǐ qù Běijīng cānguān fǎngwèn , wǒ yě qù Běijīng cānguān fǎngwèn .
คุณไปเที่ยวปักกิ่ง ฉันก็ไปเที่ยวปักกิ่ง

รูปแบบ ข. ภาคประธานเหมือนกัน ภาคแสดงต่างกัน ในรูปแบบ ข คำ yě ปรากฏทั้งในประโยคหน้าและประโยคหลัง ตัวอย่าง เช่น

老師也講課，也提問題。
Lǎoshī yě jiǎngkè , yě tí wèntí.
อาจารย์ทั้งบรรยาย ทั้งตั้งคำถาม

我們也划船，也游泳。
Wǒmen yě huáchuán , yě yóuyǒng .
พวกเราทั้งพายเรือ ทั้งว่ายน้ำ

รูปแบบ ค. ภาคประธานต่างกัน ภาคแสดงต่างกัน คำ yě ในรูปแบบนี้จะปรากฏในประโยคหลังหรือปรากฏทั้งประโยคหน้าและประโยคหลัง

天亮了，風也停了。
Tiān liàng le , fēng yě tíng le .
ฟ้าสว่างแล้ว ลมก็สงบลงแล้ว

她也掃了，玻璃也擦了，東西也整理了。
Dì yě sǎo le , bōli yě chā le , dōngxī yě zhěnglǐ le .
พื้นก็กวาดแล้ว กระจกก็เช็ดแล้ว ข้าวของก็จัดเป็นระเบียบแล้ว

รูปแบบ ง. ภาคประธาน ภาคแสดงต่างกัน หน่วยกรรมาต่างกัน² คำ yě ในรูปแบบนี้ สามารถปรากฏได้ทั้งในประโยคหน้า และประโยคหลัง เช่น

饅頭我也吃，米飯我也吃。

² หน่วยกรรมาสามารถวางไว้ในตำแหน่งประธานก็ได้

Mántou wǒ yě chī , mǐfàn wǒ yě chī .

หมั่นโก๋ฉั่นก็กิน ข้าวฉั่นก็กิน

我們也唱中國歌兒, 也唱泰國歌兒。

Wǒmen yě chàng Zhōngguó gē , yě chàng Tàiguó gē .

พวกเราร้องทั้งเพลงจีน ร้องทั้งเพลงไทย

รูปแบบ จ. ภาคแสดงเหมือนกัน ส่วนประกอบของภาคแสดงต่างกัน คำ yě ในรูปแบบนี้ปรากฏทั้งในประโยคหน้าและประโยคหลัง

他前天也來了, 昨天也來了。

Tā qiántiān yě lái le , zuótiān yě lái le .

เมื่อวานจีนเขาก็มา เมื่อวานนี้เขาก็มา

他有人看着也認真幹, 沒有人看着也認真幹。

Tā yǒu rén kànzhe yě rènzhēn gàn , méiyǒu rén kànzhe yě rènzhēn gàn .

มีคนดูเขาก็ตั้งใจทำ ไม่มีคนดูเขาก็ตั้งใจทำ

ในตัวอย่างประโยคทั้งสองจะเห็นว่า ส่วนประกอบของภาคแสดงนั้นต่างกัน ในประโยคแรกคือ “เมื่อวานจีน” และ “เมื่อวานนี้” และในประโยคที่สองทั้ง “มีคนดู” และ “ไม่มีคนดู” คำ yě ที่ปรากฏนั้นคือ ตัวที่ทำให้เกิดความหมายถึงสองเรื่องราวที่เหมือนกัน

จากการแบ่งความหมายเกี่ยวกับคำ yě ตามแนวคิดของ Lü Shūxiāng ในประเภทที่หนึ่งนี้คำ yě ที่ปรากฏในห้ารูปแบบที่กล่าวมาข้างต้น ในประเภทที่หนึ่งนี้ ถึงแม้จะปรากฏในรูปแบบที่ต่างกันและมีโครงสร้างของประโยคต่างกัน เมื่อวิเคราะห์จากความหมายโดยรวมแล้ว คำ yě ยังคงแสดงความหมายถึงสองเรื่องราวที่เหมือนกัน

ประเภทที่สอง แสดงความหมายสมมุติ แบ่งได้เป็นสี่รูปแบบ คือ

รูปแบบ ก. คำ yě ปรากฏร่วมกับคำเชื่อมอื่น คือ “雖然 / 儘管...也... suīrán / jǐnguǎn ...yě ... แม้ว่า / ถึงแม้ว่า... ก็ ...” เช่น

雖然已經下起大雨, 我們也要堅持去鍛煉。

Suīrán yǐjīng xiàqǐ dà yǔ , wǒmen yě yào jiānchí qù duànliàn .
แม้ว่า ฝนจะตกลงมาห่าใหญ่ พวกเราก็ต้อง ไปออกกำลังกายให้ได้

儘管你不說，我也知道。
 Jīnguǎn nǐ bù shuō , wǒ yě zhīdào .
ถึงแม้คุณ ไม่พูด ฉันก็รู้

รูปแบบ ข. แสดงความหมายสมมุติ “無論 wúlùn ไม่ว่าจะอย่างไรก็ตาม” ในเชิงสมมุติ และหลัง
 คำ yě ส่วนใหญ่ เป็นรูปปฏิเสธ เช่น

說什麼咱們也不能灰心。
 Shuō shénme zǎmen yě bù néng huīxīn .
 ไม่ว่าจะพูดอะไรก็ตามพวกเราก็ต้อง ไม่ท้อถอย

夜行軍時誰也不說話，只聽見沙沙的腳步聲。
 Yèxíngjūnshí shéi yě bù shuōhuà , zhǐ tīngjiàn shāshā de jiǎobù shēng .
 การเดินทัพตอนกลางคืน ไม่ว่าจะใครก็ไม่พูด ได้ยินเพียงแต่เสียงก้าวเท้าฉับๆ

รูปแบบ ค. ด้านหน้าและด้านหลังคำ yě ซ้ำกริยาตัวเดิมและมีความหมายของ “縱然 zǒngrán ถึง
 แม้ว่า” หรือความหมาย “無論 wúlùn ไม่ว่าจะอย่างไรก็ตาม” แฝงอยู่ในประโยค เช่น

洗也洗不乾淨。
 Xǐ yě xǐ bù gānjìng .
 ซักก็ซักไม่สะอาด

跑也跑不動。
 Pǎo yě pǎo bù dòng .
 วิ่งก็วิ่งไม่ไหว

รูปแบบ ง. ปราบกฎร่วมกับคำเชื่อมเหล่านี้ คือ “再 / 最...也... zài / zuì ...yě ...
 ถึงจะ อีก ... / อย่างมากที่สุด ...ก็...” เช่น

再修理，也只能這樣了。

Zài xiūlǐ , yě zhǐ néng zhèyàng le .

ถึงจะซ่อมอีก ก็ได้เพียงเท่านี้แหละ

最遠也就是二十米左右。

Zuì yuǎn yě jiùshì èrshí mǐ zuōyòu .

อย่างมากที่สุดก็ประมาณยี่สิบเมตร

จากการวิเคราะห์ความหมายประเภทที่สองนี้ คำ yě แสดงความหมายสมมุติ ซึ่งการแสดง
ความหมายสมมุติในลักษณะนี้ บางครั้งตัวที่เป็นตัวกำหนดทำให้เกิดความหมาย จะขึ้นอยู่กับโครง
สร้างของประโยค บางครั้งก็ขึ้นอยู่กับคำ yě เพียงคำเดียว เช่นในรูปประโยคแบบ ค. มีการซ้ำกริยา
ที่อยู่ระหว่างคำ yě จึงทำให้เกิดความหมายสมมุติขึ้นได้ ดังนั้นลักษณะของรูปประโยคก็เป็นส่วน
สำคัญ และถึงแม้ในประโยคจะไม่ปรากฏคำเชื่อมที่แสดงความหมายสมมุติออกมาโดยตรง แต่คำ
yě ที่ปรากฏในรูปประโยคแบบ ค. ก็จะเป็นตัวทำให้เกิดความหมายสมมุติขึ้นโดยที่คำ yě เองจะ
แฝงความหมายของคำที่แสดงความหมายสมมุติอยู่ในประโยค

ประเภทที่สาม แสดงความหมายเน้นย้ำ "甚至 shènzhì "แม้กระทั่ง แม้แต่" เน้นน้ำเสียง แบ่งได้
ดังนี้

รูปแบบ ก. ข้างหน้าคำ yě เป็นคำนาม

他一心掛在工作上，有時飯也忘了吃。

Tā yī xīn guà zài gōngzuò shàng , yǒushí fàn yě wàng le chī .

จิตใจเขาจดจ่ออยู่กับการทำงาน บางครั้งแม้แต่ข้าวก็ลืมกิน

他頭也不抬，專心學習。

Tā tóu yě bù tái , zhuānxīn xuéxí .

แม้แต่หน้าเขาก็ไม่เงย เขาแต่เรียนอย่างตั้งใจ

รูปแบบ ข. ข้างหน้าคำ yě เป็นจำนวนตัวเลขและคำนามที่แสดงจำนวนจำกัดแค่ "หนึ่ง" เท่านั้น

一張紙也沒丟。

Yì zhāng zhǐ yě méi diū .

(แม้แต่) กระดาษใบเดียวก็^{ก็}ไม่หาย

一天假也沒請過。

Yì tiān jià yě méi qǐngguo .

(แม้แต่) วันเดียวก็^{ก็}ไม่เคยลา

รูปแบบ ค. หน้าคำ yě เป็นลักษณะของการเคลื่อนไหวหรือการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ด้านต่างๆซึ่งใช้จำนวนตัวเลข “หนึ่ง” มาเป็นตัวแทนกริยาให้เกิดความหมายเน้นย้ำ เช่น

樹葉一動也不動。

Shùyè yí dòng yě bù dòng .

ใบไม้แม้แต่กระดิกก็^{ก็}ไม่กระดิก

一次也沒去。

Yì cì yě méi qù .

แม้แต่ครั้งเดียวก็^{ก็}ไม่ได้ไป

ในการแสดงความหมายเน้นย้ำของคำ yě นั้นจะแฝงความหมาย “ แม้กระทั่ง แม้แต่” ที่เน้นน้ำเสียง ซึ่งจากตัวอย่างทั้งสามรูปแบบ ก ข ค นั้น ถึงแม้ในประโยคนั้นจะไม่ได้ปรากฏคำที่แสดงความหมาย “ แม้กระทั่ง แม้แต่” โดยตรง แต่มีรูปแบบของประโยคที่กำหนด คือมีจำนวนตัวเลขมาเกี่ยวข้อง แล้วทำให้เกิดความหมาย “ แม้กระทั่ง แม้แต่” เน้นย้ำเรื่องราวต่างๆ คำนึงคำ yě ที่ปรากฏนั้นจึงขึ้นอยู่กับโครงสร้างของรูปประโยคด้วย

ประเภทที่สี่ แสดงความหมายอ้อมค้อม

音量也就是這樣大，不能再大了。

Yīnliàng yě jiùshì zhèyàng dà ,bù néng zài dà le .

ระดับความดังของเสียงก็^{ก็}ได้เท่านั้นแหละ ไม่สามารถดังกว่านี้ได้อีกแล้ว

也難怪，他不高興。

Yě nánguài ,tā bù gāoxìng .

ก็น่าล่ะ เขาไม่ดีใจ

จากตัวอย่างข้างต้น จะเห็นว่าในประโยคถ้าไม่มีคำ yě ปรากฏ ก็จะทำให้รู้สึกวุ่นวายที่ได้นั้น แข็งกร้าว และตรงเกินไป ไม่น่าฟัง แต่เมื่อมีคำ yě ปรากฏอยู่จะทำให้หน้าเสียงการพูดจา อ่อนลงทำให้น่าฟังขึ้น

สำหรับแนวคิดของ Lǚ Shūxiāng ที่กล่าวมานี้จะเห็นได้ว่า เขาได้จำแนกความหมายคำ yě ไว้เป็นสี่ประเภทใหญ่ๆ คือ

- 1) แสดงความหมายถึงสองเรื่องราวที่เหมือนกัน
- 2) แสดงความหมายในเชิงสมมุติ
- 3) แสดงความหมายเน้นย้ำ
- 4) แสดงความหมายอ้อมค้อม

2.1.2 แนวคิดของ Shěn Kāimù

沈開木 Shěn Kāimù (1988 : 173-179) เป็นนักวิชาการทางภาษาศาสตร์ที่มีชื่อเสียงท่านหนึ่งที่ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับคำ yě และได้เสนอแนวคิดที่น่าสนใจ ซึ่งแตกต่างจากนักวิชาการทางภาษาศาสตร์ท่านอื่น นอกจากนี้ Shěn Kāimù ได้กล่าวถึงความหมายและคุณสมบัติของคำ yě ว่า นักวิชาการทางภาษาศาสตร์ส่วนใหญ่เข้าใจว่า yě เป็นคำวิเศษณ์ (副詞 fùcí) เช่น 呂叔相 Lǚ Shūxiāng และ 朱德熙 Zhū Déxī แต่ก็มีบางท่านเช่น 黎棉熙 Lí Miánxī ได้เสนอความเห็นที่ว่าคำ yě เป็นคำสันธาน (連詞 liáncí) ส่วน Shěn Kāimù นั้นเขาก็มีความเห็นเช่นเดียวกับ Lí Miánxī นอกจากนั้นเขายังให้ความหมายที่แตกต่างออกไปจากนักวิชาการทางภาษาศาสตร์ท่านอื่น โดยกล่าวว่าคำ yě แสดงความหมายว่า “異中有同 yìzhōng yǒutóng ในสิ่งที่แตกต่างกัน ก็มีส่วนที่เหมือนกัน” และเพื่อให้ง่ายต่อการวิเคราะห์ความหมาย เขาจึงได้กำหนดคำเฉพาะที่ง่ายต่อการเรียกดังนี้คือ

ประโยคที่มีคำ yě ปรากฏจะเรียกว่าประโยคพื้นฐาน 本句 běnjù และประโยคที่อยู่คู่กับประโยคพื้นฐานเรียกว่า ประโยคตาม 半隨句 bànsuí jù ประโยคตามจะปรากฏอยู่ส่วนหน้า ประโยคพื้นฐานปรากฏอยู่ส่วนหลัง และไม่ว่าจะมีหรือไม่มีประโยคตาม โดยปกติประโยคพื้นฐาน běnjù ไม่สามารถปรากฏในส่วนหน้าได้ เช่น

我知道，他也知道。

Wǒ zhīdào ,tā yě zhīdào.

ฉันทราบ เขาก็ทราบ

ประโยคตาม ประโยคพื้นฐาน

เมื่อคุณความสัมพันธ์ของประโยคพื้นฐานและประโยคตามจะเห็นได้ว่ามีความสัมพันธ์กัน
สองลักษณะคือ

ลักษณะที่หนึ่ง ในประโยคมีทั้งรายการที่เหมือนกันและต่างกัน เช่น

我知道，他也知道。

Wǒ zhīdào , tā yě zhīdào.

ฉันทราบ เขาก็ทราบ

ในประโยครูปแบบนี้ ส่วนของประธานเป็นส่วนที่แตกต่างกัน คือ Wǒ และ tā ส่วนภาคแสดงคือ zhīdào เป็นส่วนที่เหมือนกัน การปรากฏคำ yě ในโครงสร้างลักษณะนี้เป็นประเภทที่พบมากที่สุด ซึ่งจากการวิเคราะห์ความหมายคำ yě ตามแนวคิดของ Shěn Kāimù ที่ว่า “ ในสิ่งที่แตกต่างกัน ก็มีส่วนที่เหมือนกัน yìzhōng yǒutóng ” ก็คือในประโยคจะต้องประกอบด้วยสองส่วนคือ สิ่งเหมือนกัน และสิ่งที่ต่าง จึงจะประกอบกันเป็นเรื่องราวได้ ซึ่งตามแนวคิดของ Shěn Kāimù นี้ถ้าหากขาดสิ่งหนึ่งสิ่งใดไป การใช้คำ yě ในความหมายที่กล่าวมานี้ก็จะไม่สัมฤทธิ์ผล เช่นถ้าในประโยคมีแต่สิ่งที่เหมือนกันทั้งสองรายการ การใช้คำ yě ก็ไม่สัมฤทธิ์ผล ตัวอย่าง

我是泰國人，我也是泰國人。

Wǒ shì Tàiguórén , wǒ yě shì Tàiguórén .

ฉันเป็นคนไทย ฉันก็เป็นคนไทย

จากประโยคนี้จะเห็นว่า มีแต่สิ่งที่เหมือนกันทั้งในส่วนของภาคประธาน และภาคแสดง ไม่มีสิ่งที่แตกต่างกัน ดังนั้นแม้ว่ามีคำ yě ปรากฏในประโยคก็ไม่สามารถแสดงความหมาย “ในสิ่งที่แตกต่างกัน ก็มีส่วนที่เหมือนกัน yìzhōng yǒutóng ” ได้ การที่คำ yě จะแสดงความหมายได้นั้น ก็ต่อเมื่อในประโยคแสดงทั้ง “ความเหมือน” และ “ความต่าง” ซึ่งทำให้เกิดความหมายในการเปรียบเทียบขึ้น เนื่องจาก “สิ่งที่เหมือนกัน” นั่นคือการมีจุดร่วมที่เหมือนกัน ส่วน “ความแตกต่าง” คือเป้าหมายของการเปรียบเทียบระหว่างสองเรื่องราว อนึ่งในกรณีที่มีทั้งสองสิ่งคือ ความเหมือนและความแตกต่าง แต่ไม่มีคำ yě ปรากฏ เช่น

我知道，他知道。

Wǒ zhīdào , tā zhīdào .

ฉันทราบ เขาทราบ

ก็จะเห็นว่าในประโยคตัวอย่างนี้ เมื่อไม่มีคำ yě ในประโยค ก็จะไม่มีความหมายของการเปรียบเทียบ เพราะไม่มีจุดร่วมที่เหมือนกัน แต่ถ้าประโยคนี้มีคำ yě ปรากฏอยู่ เช่น

我知道，他也知道。

Wǒ zhīdào ,tā yě zhīdào.

ฉันทราบ เขาก็ทราบ

ก็จะเห็นว่าทั้งสองประโยค มีการเปรียบเทียบเกิดขึ้นคือ เปรียบเทียบในส่วนประธานของประโยคแรกคือ “ฉัน” กับประธานของประโยคที่สอง “เขา” ซึ่งเป็นส่วนที่แตกต่างกัน แต่ภาคแสดงของทั้งสองประโยคเหมือนกัน ในเมื่อประโยคมีทั้งสิ่งที่เหมือนกันและแตกต่างกัน คำ yě ที่ปรากฏนั้นจะเป็นตัวแสดงความหมายเชื่อมโยงระหว่างเรื่องราวที่หนึ่งและเรื่องราวที่สอง ให้มีความหมายที่ว่า “ในสิ่งที่แตกต่างกัน ก็มีส่วนที่เหมือนกัน yìzhōng yǒutóng” ใค้อ่างสอดคล้องกัน

ลักษณะที่สอง ทั้งสองรายการแตกต่างกัน แต่ความหมายระดับลึกของข้อมูลยังคงความหมายที่เหมือนกัน เช่น

天亮了，雨也停了。

Tiān liàng le, yǔ yě tíng le .

ฟ้าสว่างแล้ว ฝนก็หยุดตกแล้ว

雨停了，路也好走了。

Yǔ tíng le, lù yě hǎo zǒu le .

ฝนหยุดตกแล้ว ถนนหนทางก็เดินสะดวกขึ้น

จากตัวอย่างข้างต้นประโยคแรก “ฟ้าสว่างแล้ว” กับ “ฝนหยุดตกแล้ว” ถือว่าเป็นสถานการณ์ที่ต่างกันทั้งสองสถานการณ์ แต่เมื่อดูจากความหมายระดับลึกของข้อมูลแล้วทั้ง “ฟ้าสว่าง” และ “ฝนหยุดตก” ต่างก็เป็นปรากฏการณ์ธรรมชาติที่มีสถานการณ์เกิดขึ้นทั้งคู่ ซึ่งจะเห็นได้ว่า ความหมายระดับลึกของข้อมูลนี้ สามารถแสดงออกมาได้โดยการมีคำ yě เป็นตัวเชื่อมโยงในสิ่งที่แตกต่างกันให้มีส่วนที่เหมือนกัน ในประโยคที่สองก็มีลักษณะคล้ายกันคือในเมื่อฝนหยุดตก ถนนก็เดินได้สะดวกขึ้น ซึ่งก็เป็นสภาวะการณืที่เกิดขึ้นทั้งคู่ นอกจากนี้ Shěn Kāimù ยังได้เสนอแนะเพิ่มเติมว่าลักษณะของการแสดงความหมายประเภทนี้ เป็นความหมายที่แสดงโดยตรงจากข้อมูลของประโยค แต่เราได้ใ้สถานการณ์ภายนอกมาเป็นตัวกำหนดให้สัมพันธ์กัน โดยดูจากความหมายเดิม

ที่มีและนำมาเชื่อมโยงให้สอดคล้องกัน เช่นถ้าหากเราคิดว่าสถานการณ์เป็นท้องฟ้าที่มีครีเมออยู่ ฝนก็อาจจะไม่หยุดตกก็ได้ แต่จากลักษณะของธรรมชาติแล้ว เมื่อฟ้าสว่าง ฝนก็ควรหยุดตกถือว่าเป็นปรากฏการณ์ทางธรรมชาติที่สอดคล้องกับความจริง ดังนั้นคำ yě ที่ปรากฏนั้นก็จะเป็นตัวทำให้เกิดความหมายที่ว่า “ในสิ่งที่แตกต่างกัน ก็มีส่วนที่เหมือนกัน” การแสดงความหมายในลักษณะที่สองนี้ เมื่อคู่ความสัมพันธ์ทางด้านภาษาแล้ว ทั้งประโยคตามและประโยคพื้นฐานต่างก็ไม่มีรายการที่เหมือนกัน ดังนั้นการใช้คำ yě ในการแสดงความหมายประเภทนี้จึงปรากฏไม่มากนัก

การศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับคำ yě ของ Shěn Kāimù นี้จะเห็นได้ว่าการให้ความหมายคำ yě นั้นกำหนดให้คำ yě แสดงความหมายเพียงความหมายเดียวคือ “ในสิ่งที่แตกต่างกัน ก็มีส่วนที่เหมือนกัน yìzhōng yǒutóng ” ซึ่งจำกัดเพียงความหมายเดียวและมีขอบเขตที่แคบเกินไป เป็นการวิเคราะห์ความหมายในเชิงลึก และมีรายละเอียดที่ซับซ้อนเกินไป ยกแก่การทำทำความเข้าใจ แต่ก็ยังเป็นแนวคิดหนึ่งที่น่าสนใจ และแตกต่างออกไปจากนักวิชาการทางภาษาศาสตร์ท่านอื่น

2.1.3 แนวคิดของ Hóu Xuéchāo

侯學超 Hóu Xuéchāo (1993 : 394-398) เป็นนักวิชาการทางภาษาศาสตร์ที่มีชื่อเสียงท่านหนึ่งที่ได้ศึกษาวิเคราะห์ความหมายของคำ yě และได้อธิบายความหมายเกี่ยวกับคำ yě ไว้สามประเภทใหญ่ คือ แสดงความหมายประเภทเดียวกัน แสดงความหมายคู่ขนาน และแสดงความหมายอ้อมค้อม โดยจำแนกรูปแบบตามลักษณะการใช้ ดังนี้

ประเภทที่หนึ่ง ความหมายเกิดจากการใช้คำ yě เพียงลำพัง ซึ่งจะจำแนกตามรูปแบบดังต่อไปนี้

รูปแบบ ก. ภาคประธานของประโยคต่างกัน ภาคแสดงเหมือนกัน โดยที่ประเภทของการกระทำจะมีลักษณะหรือคุณสมบัติเหมือนกัน

ก. แสดงความหมายประเภทเดียวกัน

他昨天去看牙，我昨天也去看牙。

Tā zuótiān qù kàn yá ,wǒ zuótiān yě qù kàn yá.

เมื่อวานเขาไปตรวจฟัน เมื่อวานฉันก็ไปตรวจฟัน

你有這本書，我也有這本書。

Nǐ yǒu zhè běn shū ,wǒ yě yǒu zhè běn shū .

คุณมีหนังสือเล่มนี้ ฉันก็มีหนังสือเล่มนี้

去年是清明以後下的雨，今年也是清明以後下的雨。
 Qùnián shì Qīngmíng yǐhòu xià de yǔ , jīnnián yě shì Qīngmíng yǐhòu xià
 de yǔ .

ปีที่แล้วฝนตกหลังจากวันเซ็งเม้ง ปีนี้ฝนก็ตกหลังจากวันเซ็งเม้ง

จากตัวอย่างประโยคจะเห็นได้ว่าภาคประธานของประโยคต่างกัน แต่ภาคแสดงเหมือนกัน คำ yě ที่ปรากฏนั้นจะเป็นตัวเชื่อมความหมายของประโยคแรกและประโยคหลังโดยเป็นตัวแสดง ความหมายว่าทั้งสองเรื่องราวมีความหมายเป็นประเภทเดียวกัน นอกจากนี้ยังมีอีกกรณีหนึ่งคือ ส่วนของประโยคแรกจะไม่กล่าวออกมาโดยตรง คือจะละประโยคแรกไว้ แต่จะใช้คำ yě ที่ปรากฏ ในประโยคหลังเป็นตัวอ้างถึงประโยคแรกและคำ yě จะเป็นตัวเชื่อมโยงให้เกิดความหมายเป็น ประเภทเดียวกัน เช่น

你也感冒啦!

Nǐ yě gǎnmào la !

คุณก็เป็นหวัดล่ะ

ในที่นี้ผู้พูดคาดคะเนว่าคุณสนทนามีลักษณะหรือสภาพที่เหมือนกับตนเอง แต่จะพูดเพียงประโยค หลัง โดยใช้คำ yě เป็นตัวอ้างและเชื่อมโยงให้เกิดความหมายประเภทเดียวกัน

ข. แสดงความหมายคู่ขนาน

不要爭了，你也去，小王也去。

Bùyào zhēng le, nǐ yě qù ,Xiǎo Wáng yě qù .

ไม่ต้องเถียงกันแล้ว เธอไปด้วย เสี่ยวหวังก็ไปด้วย.

他呀！煙也抽，酒也喝。

Tā ya! Yān yě chōu , jiǔ yě hē .

เขาน่ะ บุหรี่ก็สูบ เหล้าก็ดื่ม

จากตัวอย่างข้างต้นทั้งสองตัวอย่างจะเห็นว่าในประโยคแรกภาคประธานประโยคต่างกัน ภาคแสดงเหมือนกัน แต่สำหรับประโยคที่สองนั้นภาคแสดงต่างกัน โดยที่ประเภทของการกระทำ

จะมีลักษณะหรือคุณสมบัติเหมือนกันคือทั้งห้าทั้งบุหรี่ ต่างก็เป็นประเภทสิ่งเสพติด ดังนั้นเมื่อมีคำ yě ปรากฏในประโยค จึงเป็นคำที่เชื่อมโยงให้เกิดความหมายคู่ขนาน

รูปแบบ ข. ภาคประธานเหมือนกัน ภาคแสดงต่างกัน หรือภาคแสดงทั้งหมดไม่มีส่วนที่เหมือนกัน

ก. แสดงความหมายประเภทเดียวกัน

弟弟喜歡爬山，也喜歡游泳。

Dìdì xǐhuān pá shān ,yě xǐhuān yóuyǒng .

น้องชายชอบปีนเขา แล้วก็ชอบว่ายน้ำด้วย

北京是中國的首都，也是我國的政治、科學文化和國際交往的中心。

Běijīng shì Zhōngguó de shǒudū ,yě shì wǒ guó de zhèngzhì, kēxué wén huà hé guójì jiāowǎng de zhōngxīn .

ปักกิ่งเป็นเมืองหลวงของประเทศจีน แล้วก็ป็นศูนย์กลางทางการเมือง

วิทยาศาสตร์ วัฒนธรรม และการติดต่อระหว่างประเทศของประเทศนั้นด้วย

เมื่อดูความสัมพันธ์ของประโยคตัวอย่างทั้งสองจะเห็นได้ว่าในประโยคแรกภาคประธานของประโยคเหมือนกัน แต่ภาคแสดงต่างกัน เช่น การปีนเขา การว่ายน้ำ เป็นการกระทำที่แตกต่างกัน ตัวอย่างที่สองก็เช่นเดียวกัน ปักกิ่งเป็นภาคประธาน แต่ภาคแสดงต่างกันทั้งหมดคือ เป็นทั้งเมืองหลวง เป็นศูนย์กลางทางการเมือง วิทยาศาสตร์ วัฒนธรรม และการติดต่อระหว่างประเทศ คำ yě ที่ปรากฏในประโยคนั้น จึงเป็นคำเชื่อมความหมายของสิ่งที่แตกต่างกันให้สอดคล้องกัน และมีความหมายเป็นประเภทเดียวกัน

ข. แสดงความหมายคู่ขนาน

這間房子也開會，也睡人。

Zhè jiān fángzi yě kāihuì , yě shuì rén .

ห้องนี้ใช้ทั้งประชุม ใช้ทั้งให้คนนอน

他不抽煙，也不喝酒。

Tā bù chōu yān , yě bù hē jiǔ .

เขาไม่สูบบุหรี่ เหล้าก็ไม่ดื่ม

การแสดงความหมายคู่ขนานรูปแบบนี้ มีภาคประธานที่เหมือนกัน แต่ภาคแสดงต่างกัน เช่น ตัวอย่างแรกแสดงความหมายคู่ขนานคือ ห้องห้องเดียวสามารถใช้งานได้ทั้งสองประเภท แต่ประเภทของการใช้ต่างกันคือ ใช้ทั้งประชุมและทั้งเป็นห้องนอนด้วย ส่วนตัวอย่างที่สองก็เช่นเดียวกัน ภาคประธานเหมือนกัน แต่ลักษณะของภาคแสดง (การกระทำ) ต่างกัน คือไม่สูบบุหรี่ และไม่ดื่มเหล้าด้วย ซึ่งจะเห็นว่าการปรากฏคำ *yě* ในประโยคนั้นทำให้เกิดความหมายคู่ขนาน

รูปแบบ ก. ภาคประธานของประโยคหน้ากับประโยคหลัง และภาคแสดงล้วนไม่เหมือนกัน แต่คุณสมบัตินั้น ๆ หรือขอบเขตของเรื่องราวเหมือนกัน

ก. แสดงความหมายประเภทเดียวกัน

天亮了，路也好走。

Tiān liàng le, lù yě hǎo zǒu .

ฟ้าสว่างแล้ว ถนนก็เดินสะดวก

個子長高了，人也變胖了。

Gèzi zhǎng gāo le, rén yě biàn pàng le.

รูปร่างสูงขึ้น ตัวก็อ้วนขึ้น

ในตัวอย่างทั้งสองตัวอย่างนี้ ส่วนประกอบของประโยคล้วนต่างกัน แต่มีขอบเขตหรือเป็นเรื่องราวที่เหมือนกัน เช่น ในประโยคแรกฟ้าสว่างและถนนก็เดินสะดวกขึ้น เมื่อใช้คำ *yě* ในประโยคแล้วก็จะทำให้เป็นความหมายประเภทเดียวกัน ในประโยคที่สองก็เช่นเดียวกัน ทั้งรูปร่างสูงและอ้วนขึ้นไม่ใช่สิ่งที่เป็นประเภทเดียวกัน แต่เมื่อใช้คำ *yě* เชื่อมสิ่งต่างกันในสถานการณ์นี้ ก็จะทำให้มีความหมายเป็นประเภทเดียวกัน

ข . แสดงความหมายคู่ขนาน

天晴了，太陽也出來了。

Tiān qíng le , tàiyáng yě chū lái le .

ท้องฟ้าแจ่มใสแล้ว พระอาทิตย์ก็โผล่ออกมาแล้ว

天暖和了，樓下的人也多起來。

Tiān nuǎnhuó le, lóu xià de rén yě duō qǐlái.

อากาศอบอุ่นขึ้นแล้ว คนที่ข้างล่างก็มากขึ้นด้วย

จากตัวอย่างประโยคจะเห็นได้ว่า ทั้งสองประโยคไม่มีส่วนใดที่เหมือนกันเลย ประธานของประโยคนำกับประโยคหลัง และภาคแสดงของทั้งสองประโยคต่างกันหมด แต่เมื่อมองจากสถานภาพแล้ว น่าจะเป็นสถานการณ์เดียวกัน และต่อเนื่องกัน เช่นเมื่อท้องฟ้าแจ่มใส พระอาทิตย์ก็ไผ่ล่อออกมาถือว่าเป็นปรากฏการณ์ธรรมชาติที่เกิดขึ้นได้จริง และในลักษณะเดียวกันคือเมื่ออากาศอบอุ่น ข้างล่างก็มากขึ้น ซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่สอดคล้องกับความจริง จากโครงสร้างรูปประโยคในรูปแบบที่สามนี้จะเห็นได้ว่า ถึงแม้ทุกส่วนของประโยคไม่มีส่วนใดที่เหมือนกันเลย แต่เมื่อดูจากความสอดคล้องของเหตุการณ์และคำ yě ที่ปรากฏในประโยคแล้วสามารถเชื่อมโยงให้เกิดความหมายที่เป็นไปทำนองเดียวกันหรือคู่ขนานกันได้

ประเภทที่สอง เป็นความหมายที่เกิดจากโครงสร้างที่คำ yě ปรากฏร่วม

รูปแบบ ก. 不但 / 只要... 也...

Bùdàn / zhǐyào ...yě...

ไม่เพียงแต่ เพียงแค่ ... ก็...

這玩具 不但我沒玩兒過,我兒子也沒玩兒過。

Zhè wánjù bùdàn wǒ méi wángrguò, wǒ érzi yě méi wángrguò.

ของเล่นชิ้นนี้ไม่เพียงแต่ฉันไม่เคยเล่น ลูกชายของฉันก็ไม่เคยเล่นเหมือนกัน

只要你敢跳過去, 我也敢跳過去。

Zhǐyào nǐ gǎn tiào guòqù, wǒ yě gǎn tiào guòqù .

เพียงแค่เธอกล้าที่จะกระโดดลงไป ฉันก็กล้าที่จะกระโดดลงไปเช่นกัน

รูปแบบ ข. 無論 / 不管... 也...

Wúlùn / bùlùn ... yě ...

ไม่ว่าจะ ...ก็...

無論政治上怎樣進步, 也是沒有力量的。

Wúlùn zhèngzhìshàng zěnyàng jìnbù ,yě shì méiyǒu lìliàng de .

ไม่ว่าการเมืองจะมีการพัฒนาอย่างไร ก็ไม่มีพลัง

不管成與不成，你也要給我一個回話。

Bùguǎn chéng yǔ bù chéng, nǐ yě yào gěi wǒ yí gè huíhuà.

ไม่ว่าจะสำเร็จหรือไม่สำเร็จ คุณก็ต้องให้คำตอบฉัน

รูปแบบ ค.

寧可 .... 也不...

Nínkě .....yě bù ...

ยอมที่จะ... ดีกว่าที่...

寧可走路也不乘車。

Nínkě zǒu lù yě bù chéng chē.

ยอมเดินดีกว่าที่จะขึ้นรถ

他寧可自己吃點虧，也不叫虧了人。

Tā nínkě zìjǐ chī diǎn kuī , yě bù jiào kuī le rén .

เขายอมที่ตัวเองจะเสียเปรียบ ดีกว่าที่จะเอาเปรียบผู้อื่น

รูปแบบ ง.

雖然 / 即使... 也...

Suīrán / jíshǐ ... yě...

ถึงแม้ว่า / แม้ว่า ..... ก็...

雖然沒下大雨，他也帶著傘。

Suīrán méi xiàdà yǔ ,tā yě dàizhe sǎn

ถึงแม้ฝนไม่ตกหนัก เขาก็เอาร่มไป

即使下雨，也要鍛煉。

Jíshǐ xià yǔ, yě yào duànliàn.

แม้ว่าฝนจะตกหนัก ก็ต้องทำกายบริหาร

ประเภทที่สาม แสดงความหมายอ้อมค้อม

這段話你這樣理解也不算錯。

Zhè duàn huà nǐ zhèyàng lǐjiě yě bù suàn cuò .

คำพูดก่อนหน้านี้ คุณเข้าใจอย่างนี้ ก็ไม่ถือว่าผิด

那件事也就算了，你不必掛在心上。

Nà jiàn shì yě jiù suàn le, nǐ bùbì guà zài xīnshàng.

เรื่องนั้นก็แล้วกันไป เธอไม่ต้องเก็บมาใส่ใจหรอกนะ

ในการแสดงความหมายอ้อมค้อมนี้ คำ yě ที่ปรากฏนั้นทำให้ น่าเสียการพูดจา อ่อนลง น่าฟัง ยิ่งขึ้น มากกว่าการที่ไม่มีคำ yě ปรากฏอยู่เลย

การจำแนกความหมายคำ yě นั้น Hóu Xuéchāo ได้แบ่งความหมายของคำ yě ไว้เป็นสาม ประเภทใหญ่ คือแสดงความหมายประเภทเดียวกัน แสดงความหมายคู่ขนาน และแสดงความหมายอ้อมค้อม ซึ่งในการแสดงความหมายประเภทเดียวกัน และแสดงความหมายคู่ขนานนี้ จะจำแนกตามรูปแบบของประโยค ดังที่ได้กล่าวมา ส่วนการแสดงความหมายประเภทอื่น ๆ นั้น เขาได้นำเอาโครงสร้างของประโยคมาเป็นตัวกำหนด โดยที่คำ yě ปรากฏร่วมกับคำสันธานอื่น แล้วทำให้เกิดความหมายใหม่ ได้อีกหลายๆความหมาย แต่โดยรวมแล้วคำ yě ยังคงแสดงความหมายคู่ขนาน ความหมายประเภทเดียวกัน และความหมายอ้อมค้อม

2.1.4 แนวคิดของ Mǎ Zhēn

馬真 Mǎ Zhēn (1988 : 294 -298) เป็นนักวิชาการทางภาษาศาสตร์ที่มีชื่อเสียงอีกท่านหนึ่ง ที่ได้ศึกษาวิจัยความหมาย และหน้าที่ทางไวยากรณ์ของคำ yě อย่างจริงจัง Mǎ Zhēn ได้รวบรวมแนวคิดและผลงานทางเอกสารของนักวิชาการทางภาษาศาสตร์หลายๆท่าน แล้วนำมาวิเคราะห์ และเปรียบเทียบความหมายของคำ yě ตามที่ปรากฏในพจนานุกรมและหนังสืออ้างอิงต่างๆดังนี้

1) พจนานุกรมภาษาจีนกลางปัจจุบัน 《 現代漢語詞典 Xiàndài Hànyǔ Cídiǎn 》 ได้แสดงความหมายเกี่ยวกับคำ yě ไว้ดังนี้

ก. แสดงความหมายที่เหมือนกัน

他去，我也去。

Tā qù , wǒ yě qù .

เขาไป ฉันก็ไป

他十八，我也十八。

Tā shíbā , wǒ yě shíbā .

เขาอายุ 18 ปี ฉันก็อายุ 18 ปี

ข. แสดงความหมายเน้นสองเรื่องราวให้เชื่อมโยงและสอดคล้องกัน

他也會種地，也會打鐵。

Tā yě huì zhòng dì , yě huì dǎ tiě .

เขาทำอะไรก็เป็น ดีเหล็กก็เป็น

遊客裏面也有坐車的，也有步行的。

Yóukè lǐmiàn yě yǒu zuò chē de , yě yǒu bùxíng de .

ในนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้มีทั้งผู้ที่นั่งรถมา มีทั้งผู้ที่เดินมา

ค. แสดงความหมายที่ขัดแย้งกัน

我雖然沒見過你，也聽人說過。

Wǒ suīrán méi jiànguò nǐ , yě tīng rén shuōguo .

ถึงแม้ฉันจะไม่เคยพบคุณ แต่ก็เคยได้ยินคนเขาพูดถึง

即使你不說，我也知道。

Jǐshǐ nǐ bù shuō , wǒ yě zhīdào .

แม้ว่าคุณไม่พูด ฉันก็รู้

ง. แสดงน้ำเสียงอ้อมค้อม

倒也罷了。

Dào yě bà le .

ก็แล้วกันไปเถอะนะ

也只好如此。

Yě zhǐhǎo rúcǐ .

ก็ได้แค่นี้แหละ

จ. แสดงความหมายเน้นย้ำ

連一點架子也沒有。

Lián yīdiǎn jiàzi yě méiyǒu.

แม้แต่มาดสักนิดก็ไม่มี

2) วรรณุกรมจีนหัว 《新華詞典 Xīnhuá Cídiǎn》 ได้จำแนกความหมายทางไวยากรณ์ของคำ yě ไว้หลายการดังนี้ คือ

ก. แสดงความหมายที่เหมือนกัน

水庫的水可以用于灌溉，也可以養魚。

Shuǐkù de shuǐ kěyǐ yǎngqǐ cǎngài ,yě kěyǐ yǎngyú .

น้ำในอ่างเก็บน้ำ ใช้ทำนาได้ ใช้เลี้ยงปลาได้

ข. แสดงความหมายเน้นย้ำ

舊社會的苦，永世也不能忘。

Jiù shèhuì de kǔ, yǒngshì yě bù néng wàng.

ความขมขื่นของสังคมเก่า ชั่วชีวิตนี้ก็ไม่สามารกลืมได้

ค. แสดงความหมายที่ขัดแย้งกัน

由於建了水庫，雖然冬天無雪也沒有關係。

Yóuyú jiàn le shuǐkù ,suīrán dōngtiān wú xuě yě méiyǒu guānxi.

เนื่องจากการสร้างอ่างเก็บน้ำแล้ว ถึงแม้ในฤดูหนาวไม่มีหิมะก็ไม่เป็นไร

ง. แสดงความหมายว่า ไม่มีทางอื่นอีกแล้ว

農時已過，也只好種蕎麥。

Nóngshí yǐ guò, yě zhǐhǎo zhòng qíáomài.

ฤดูกาลทำนาได้ผ่านพ้นไปแล้ว ก็คงต้องปลูกแต่ข้าวสาลี(ที่นำมาทำแป้งทำขนม
ได้)

จ. แสดงความหมายเน้นสองเรื่องราวให้คู่ขนานกัน

他也會開拖拉機，也會修機器。

Tā yě huì kāi tuōlājī ,yě huì xiū jīqì .

เขาทั้งขับรถแทรกเตอร์เป็น ทั้งซ่อมเครื่องยนต์เป็น

3) ภาษาจีนกลาง 800 คำ 《現代漢語八百詞 xiàndài Hànyǔ Bābǎi Cí 》 ได้ให้ความ
หมายทางไวยากรณ์ของคำ yě ไว้ดังนี้

ก. แสดงความหมายของสองเรื่องราวที่เหมือนกัน

來也可以，不來也可以。

Lái yě kěyǐ ,bù lái yě kěyǐ .

มาก็ได้ ไม่มาก็ได้

ข. แสดงความหมายสมมุติ ซึ่งแบ่งได้เป็นสี่เงื่อนไข ดังนี้

1) ปราบคู่ร่วมกับคำต้นฐานอื่น เช่น 雖然 / 儘管 / 既然 / 寧可...也...Suīrán / jǐnguǎn
/ jìrán / nìngkě .. yě ... ถึงแม้ว่า / แม้ว่า / ไม่ว่าจะ/ ขอมที่จะ... ก็... ตัวอย่าง

雖然你不說，我也知道。

Suīrán nǐ bù shuō, wǒ yě zhīdào

ถึงแม้คุณไม่พูด ฉันก็รู้

寧可犧牲也絕不向敵人投降。

Nìngkě xīshēng yě jué bù xiàng dírén tóuxiáng.

ขอมที่จะสละชีวิตดีกว่า ขอมจ่านนให้ศัตรู

2) คำที่ปรากฏข้างหน้า คำ yě เป็นคำซึ่งเดิมเป็นคำสรรพนามแสดงคำถาม ซึ่งมีความหมายของ “無論 wúlùn ไม่ว่าจะ” แฝงอยู่ เช่น

誰也不說話。

Shéi yě bù shuōhuà.

ใครๆก็ไม่พูด

什麼困難也能克服。

Shémme kùnnán yě néng kèfú.

ไม่ว่าอุปสรรคอะไรก็สามารถเอาชนะได้

3) คำกริยาที่วางอยู่ข้างหน้าและข้างหลังคำ yě ซ้ำกัน มีความหมายของ “無論 wúlùn และ 縱然 zǒngrán ไม่ว่าจะอย่างไรก็ตาม” แฝงอยู่ เช่น

跑也跑不動。

Pǎo yě pǎo bù dòng.

วิ่งก็วิ่งไม่ไหว

洗也洗不乾淨。

Xǐ yě xǐ bù gānjìng .

ซักก็ซักไม่สะอาด

4) ปรากฏร่วมกับคำต่อไปนี้ “再 / 最...也... zài / zuì ... yě ... ถึงจะ... อีก / อย่างมากที่สุด ...ก็...” เช่น

最遠也就是二十米左右。

Zuì yuǎn yě jiùshì èrshí mǐ zuǒyòu .

อย่างไกลที่สุดก็ประมาณ 20 เมตร

一個人再聰明也是有限的。

Yí gè rén zài chōngmíng yě yǒuxiàn de .

ความฉลาดของคนถึงจะยังไงก็มีขีดจำกัด

ค) แสดงความหมายเน้นย้ำ “甚至 shènzhì แม้กระทั่ง แม้แต่” มีความหมายแฝงของคำว่า “连 lián แม้แต่” เช่น

有時飯也忘了吃。

Yǒushí fàn yě wàng le chī .

บางครั้งข้าวก็ลืมกิน

一張紙也沒有丟。

Yī zhāng zhǐ yě méiyǒu diū .

กระดาษแผ่นเดียวก็ไม่หาย

ง) แสดงน้ำเสียงอ้อมค้อม เช่น

你也太不客氣了。

Nǐ yě tài bù kèqì le.

คุณนี่ก็ไม่ค่อยเกรงใจเลยนะ

我看也只好如此。

Wǒ kàn yě zhǐhǎo rúcǐ .

ฉันว่า ก็ทำนองนั้นแหละ

4) พจนานุกรมคำไม่แท้ในภาษาจีนกลาง 《現代漢語虛詞詞典 Xiàndài Hànyǔ Xūcí Cídiǎn》 ซึ่งได้แสดงความหมายทางไวยากรณ์ของคำ yě ไว้ดังนี้ คือ

ก. แสดงความหมายถึงสิ่งที่เหมือนกัน

他笑了，我也笑了。

Tā xiào le , wǒ yě xiào le .

เขายิ้ม ฉันก็ยิ้มด้วย

ข. แสดงความสัมพันธ์แบบเชื่อมโยง ซึ่งแบ่งเป็นประเภทย่อยได้ ดังนี้

1) แสดงความสัมพันธ์แบบคู่ขนาน

他寫小說，也寫詩，也翻譯。

Tā xiě xiǎoshuō , yě xiě shī , yě fānyì.

เขาแต่งนวนิยาย แต่งกลอนด้วย แปลหนังสือด้วย

2) แสดงความสัมพันธ์แบบตั้งค่อความสัมพันธ์

日語不僅我不會，他也不會。

Rìyǔ bùjǐn wǒ bù huì , tā yě bù huì .

ไม่เพียงแต่ฉันไม่เป็นภาษาญี่ปุ่น เขาก็ไม่เป็นด้วย

3) แสดงความสัมพันธ์ที่ขัดแย้งกัน

雖然一別三十年，他的音容笑貌也還依稀記得。

Suīrán yī bié sānshí nián , tā de yīnróng xiàomào yě hái yīxī jìdé.

ถึงแม้จากกันสามสิบปี น้ำเสียงหน้าตาของเขาก็ยังจำได้คลับคล้ายคลับคลา

4) แสดงความสัมพันธ์แบบเงื่อนไ้

不管怎麼說，他也不聽。

Bùguǎn zěnmě shuō , tā yě bù tīng .

ไม่ว่าจะพูดอย่างไร เขาก็ไม่ฟัง

5) แสดงความสัมพันธ์แบบสมมติ

即使下大雨，我也要去。

Jíshǐ xià dà yǔ , wǒ yě yào qù .

แม้ว่าฝนตกหนัก ฉันก็จะไป

ค. แสดงความหมายเน้นย้ำ

他連看也不看，就把它扔到一邊去了。

Tā lián kàn yě bù kàn jiù bǎ tā rēng dào yībiān qù .

แม้แต่เขาก็ไม่รู้ ไชนมัน ไปไว้อีกด้านหนึ่ง

ง. แสดงความหมายอ้อมค้อม

他也不是不知道你的住處，就是不想去看你。

Tā yě bùshì bù zhīdào nǐ de zhùchù , jiù shì bù xiǎng qù kàn nǐ .

ก็ไม่ใช่ว่าเขาจะไม่รู้ที่อยู่ของคุณ เพียงแต่ไม่อยากไปเยี่ยมคุณ

Mǎ Zhēn เปรียบเทียบความหมายของคำ yě ตามที่กล่าวมาข้างต้นเป็นตาราง ดังนี้

ความหมายคำ yě	พจนานุกรม ภาษาจีนกลาง ปัจจุบัน	พจนานุกรม ซินหัว	ภาษาจีน กลาง 800 คำ	พจนานุกรม คำไม่แท้ใน ภาษาจีน กลาง
1) แสดงถึงสิ่งที่เหมือนกันหรือ คล้ายกัน	+	+	+	+
2) แสดงความสัมพันธ์แบบคู่ขนาน	+	+	-	+
3) แสดงความสัมพันธ์แบบส่งต่อ ความสัมพันธ์	-	-	-	+
4) แสดงความสัมพันธ์แบบขัดแย้ง	+	-	-	+
5) แสดงความสัมพันธ์แบบเงื่อนไข	+	+	-	+
6) แสดงความสัมพันธ์แบบสมมติ	-	-	-	+
7) แสดงความหมายเน้นย้ำ	+	+	+	+
8) แสดงความหมายอ้อมค้อม	+	+	+	+
9) แสดงความหมายไม่มีทางอื่น อีกแล้ว	-	+	-	-

จากการที่ Mǎ Zhēn ได้นำความหมายของคำ yě จากแหล่งอ้างอิงสี่แหล่ง มาเปรียบเทียบกันนั้นจะเห็นได้ว่าคำ yě มีทั้งความหมายที่เหมือนกันและต่างกัน ในการวิเคราะห์ Mǎ Zhēn ได้แสดงเหตุผลที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย ที่เห็นด้วยคือคำ yě จะแสดงความหมายโดยอ้างตามคุณสมบัติพื้นฐานของตัวคำ yě เอง คือการแสดงความหมายถึงสิ่งที่เป็นประเภทเดียวกัน และแสดง

ความหมายอ้อมคือ ไม่เห็นด้วยคือ การมีผู้ที่เข้าใจว่าคำ yě เป็นคำที่ทำให้เกิดความหมายอื่นๆ ได้หลายความหมาย ตามแนวคิดของ Mǎ Zhēn แล้วสำหรับความหมายอื่นๆ นั้น เกิดจากการที่คำ yě ปรากฏร่วมกับคำต้นอื่น แล้วถึงจะแสดงความหมายใหม่ตามโครงสร้างนั้นๆ จึงถือว่าคำ yě ไม่ใช่ตัวที่แสดงความหมายได้โดยตรง สำหรับรายละเอียดเรื่องความหมายอื่น ๆ ที่เกิดจากโครงสร้างต่างๆ นั้น จะกล่าวอย่างละเอียดในบทต่อไป

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับ คำ กี่ ในภาษาไทย

จากการศึกษาความหมายเกี่ยวกับคำ กี่ ของพนมพร สิงหนันธุ์ (2522) พบว่าคำ กี่ ในภาษาไทยทั้งในภาษาพูดและภาษาเขียนมีความถี่สูงมาก สำหรับการศึกษาวิเคราะห์ความหมายคำ กี่ ในภาษาไทยที่ข้าพเจ้าจะยกมาเปรียบเทียบนั้น คือความหมายของคำ กี่ ในบริบทต่างๆที่มีความหมายลักษณะเดียวกับคำ yě ในภาษาจีนกลาง ที่สามารถแสดงความหมายต่างบริบทได้หลายๆความหมายเช่นกัน ซึ่งในที่นี้จะเปรียบเทียบเฉพาะความหมายที่ปรากฏเหมือนกันและต่างกันเท่านั้น ไม่รวมลักษณะของรูปประโยคในภาษาไทย

2.2.1 แนวคิดของพระยาอุปกิตศิลปสาร

พระยาอุปกิตศิลปสาร(2541:106-108) ได้ให้ความหมายคำ กี่ ไว้เป็นห้าประเภทใหญ่ คือ

1) แสดงความหมายคล้ายตามกัน ซึ่งคำ กี่ ปรากฏร่วมกับคำเหล่านี้ คือ ครั้น... ก็ เมื่อ ...ก็ เช่น

ครั้นเขามา ก็คิดแล้ว
เมื่อคุณเป็นทุกข์ ฉันก็ทุกข์ด้วย

ในการแสดงความหมายคล้ายตามนี้ คำ กี่ ที่ปรากฏในประโยค จะปรากฏเป็นโครงสร้างร่วม ซึ่งการแสดงความหมายแบบคล้ายตามในที่นี้ผู้วิจัยมีความเห็นว่า เป็นการแสดงความหมายโดยโครงสร้าง ไม่ใช่คำ กี่ เพียงลำพังที่แสดงความนี้ได้

2) แสดงความหมายขัดแย้ง คำ กี่ ปรากฏร่วมกับคำเหล่านี้ คือ ถึง.....ก็ กว่า ....ก็ เช่น

ถึงสู้เขาไม่ได้ เขาก็ไม่กล้า

กว่าถั่วจะสุก งาก็ไหม้

สำหรับการแสดงความหมายขัดแย้งนี้ผู้วิจัยคิดว่า คำ กี่ ที่ปรากฏในประโยค ถือเป็นโครงสร้างร่วม ถึงจะทำให้เกิดความหมายขัดแย้งได้ เพราะถ้าใช้คำ กี่ ในบริบทนี้โดยลำพังก็ไม่สามารถแสดงความหมายขัดแย้งได้ ดังนั้นการพิจารณาความหมายจะต้องพิจารณาจากโครงสร้างประโยคทั้งหมด

3) แสดงความหมายเลือกเอาอย่างใดอย่างหนึ่ง คำ กี่ มักปรากฏร่วมกับคำ ไม่...ก็ ตัวอย่าง

อ่านหนังสือไป ไม่ ก็นอนเสีย”

ไม่ เรียนค่อ ก็ทำงาน

ในการแสดงความหมายเลือกเอาอย่างใดอย่างหนึ่งนี้ คำ กี่ ในบริบทนี้ ไม่สามารถใช้ได้โดยลำพัง เพราะไม่สามารถแสดงความหมายนี้ได้โดยตรง

4) แสดงความหมายแบ่งรับแบ่งสู้ คำ กี่ มักปรากฏร่วมกับคำ ถ้า...ก็ เช่น

ถ้าฝนไม่ตก ฉันก็จะไป

ถ้าเขาไม่มา เราก็ต้องไป

การแสดงความหมายแบ่งรับแบ่งสู้นี้ ก็เป็นความหมายที่เกิดจากโครงสร้าง เพราะว่าคำ กี่ เพียงลำพังก็ไม่สามารถที่จะสื่อความหมายนี้ออกมาได้ ดังนั้นผู้วิจัยเห็นว่าการพิจารณาความหมายยังคงเป็น ความหมายที่เกิดจากโครงสร้างทั้งหมด

5) แสดงความหมายเน้นความให้สละสลวย เช่น

เราก็เป็นมนุษย์คนหนึ่งนี่นา

เราก็ไม่แหวที่เดิวนัก

คำ ก็ ในบริบทนี้ คือตัวที่ทำให้เกิดความหมายเน้นความให้สละสลวยโดยตรง ซึ่งการใช้คำ ก็ ในบริบทนี้จะทำให้ความหมายอ้อมค้อม ไม่ตรงเกินไป ความหมายที่ต้องการจะสื่อนั้นก็น่าฟังยิ่งขึ้น สละสลวยขึ้น มากกว่าที่ไม่มีคำ ก็ ปรากฏ

จากการจำแนกความหมายคำ ก็ ของพระยาอุปกิตศิลปสารนั้น จะเห็นได้ว่าท่านได้จำแนกความหมายเกี่ยวกับคำ ก็ จากบริบทที่คำ ก็ ปรากฏในประโยคแล้วทำให้เกิดความหมายใหม่ ซึ่งบางครั้งเกิดจากคำ ก็ ปรากฏร่วมกับคำเชื่อมอื่นแล้วทำให้เกิดความหมายใหม่ๆ ซึ่งสรุปได้เป็น ห้าความหมายดังนี้คือ

- 1) แสดงความหมายคล้อยตามกัน
- 2) แสดงความหมายขัดแย้ง
- 3) แสดงความหมายเลือกเอาอย่างใดอย่างหนึ่ง
- 4) แสดงความหมายแบ่งรับแบ่งสู้
- 5) แสดงความหมายเน้นความเพื่อให้เกิดความสละสลวย

2.2.2 แนวคิดของ นววรรณ พันธุเมธา

นววรรณ พันธุเมธา (1983 : 175-178) ได้จำแนกความหมายของคำ ก็ ไว้ดังนี้ คือ

- 1) แสดงความหมายบอกเวลา เช่น

พอเขาเห็นฉัน เขาก็รีบออกจากบ้าน
ฉันไปหาเพื่อน แล้วฉันก็เลยกินข้าวกับเขา

ในการแสดงความหมายบอกเวลานี้ คำ ก็ สามารถแสดงความหมายบอกเวลาได้โดยตรง แต่จะเป็นเพียงตัวเน้นสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานั้น ๆ ว่ามีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นบ้าง ซึ่งการใช้คำ ก็ ในความหมายบอกเวลานี้ สามารถใช้ได้ทั้งสองรูปแบบคือ แบบโดยลำพัง และใช้แบบโครงสร้างคู่ก็ได้

- 2) แสดงความหมายคล้อยตามกัน เช่น

คุณพูด ฉันก็เห็นด้วย
เขาไปเชียงใหม่ ฉันก็ไปเชียงใหม่

การแสดงความหมายคล้ายคลึงตามนี้ คำ ก็ คือคำที่เชื่อมความของประโยคหน้าและประโยค
หลังให้มีความหมายไปในทำนองเดียวกัน คล้ายคลึงกัน

3) แสดงความหมายบอกความให้เลือกเอาอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น

นิคควรจะออกจากโรงเรียน หรือไม่ก็ทำงานพิเศษทำ
ไม่ทำการบ้าน ก็ไปออกกำลังกายเสีย

จากตัวอย่างข้างต้น ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ในการแสดงความหมายแบบบอกความให้เลือก
เอาอย่างใดอย่างหนึ่งนั้น คำ ก็ จะปรากฏในรูปของโครงสร้างร่วมเท่านั้นคือ ไม่ก็ หรือ ไม่...ก็
ถึงจะทำให้เกิดความหมายนี้ได้ ซึ่งจะแสดงถึงการเลือกที่จะกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งได้ชัดเจนยิ่ง
ขึ้น

4) แสดงความหมายบอกเหตุ

รูปแบบ ก แสดงเหตุที่คล้ายคลึงกัน เช่น

ใครๆก็เกรงใจเขา เพราะเขาเป็นประธานบริษัท
ไม่ว่าใครๆ ก็ชื่นชมเขา เพราะเขาทำประโยชน์ให้แก่สังคมไว้มาก

คำ ก็ ซึ่งบ่งความหมายแสดงเหตุที่คล้ายคลึงกันนั้น จะมีลักษณะคล้ายกับการแสดงความ
หมายคล้ายคลึงกันที่ได้กล่าวมาแล้ว แต่ในที่นี้จะแสดงเหตุผลที่ทำให้เกิดความคล้ายคลึงกัน คำ ก็
ในบริบทนี้สามารถแสดงความหมายบอกเหตุที่คล้ายคลึงกันได้โดยตรง

รูปแบบ ข แสดงเหตุที่เป็นเงื่อนไข เช่น

ถ้าคุณไป ฉันก็ไป
ถ้าฝนไม่ตก เช่นนี้เราก็ก็นั่งกัน

การแสดงความหมายบอกเหตุที่เป็นเงื่อนไขนี้คำ ก็ จะปรากฏในรูปของโครงสร้างร่วมแล้ว ถึงจะแสดงความหมายบอกเหตุที่เป็นเงื่อนไขได้ ซึ่งในการแสดงความหมายที่เป็นเงื่อนไขนี้คำ ก็ ไม่สามารถใช้ได้โดยลำพัง เพราะเหตุที่ทำให้เกิดเงื่อนไขก็คือคำว่า ถ้า.....ก็

รูปแบบค แสดงเหตุซึ่งบังเกิดผลขัดแย้ง เช่น

แม้ว่าคุณจะไป ฉันก็ไม่ไป

แม้ว่าคุณจะทำดีกับเขาอย่างไร เขาก็ไม่สนใจคุณ

ในการแสดงความหมายแสดงเหตุซึ่งบังเกิดผลขัดแย้งนี้ ตัวที่ทำให้เกิดความหมายนี้ได้ คือ แม้ว่า...ก็ ถึงจะแสดงเหตุผลในทางที่ขัดแย้งกัน โดยที่คำ ก็ ที่ปรากฏนั้นคือโครงสร้างร่วมเท่านั้น ไม่ใช่ตัวที่ทำให้เกิดความหมายโดยตรง

5) แสดงความหมายบอกจุดมุ่งหมาย เช่น

เขาทำงานหนัก ก็เพื่อลูกจะได้สบาย

ที่เขาทำอยู่ทุกวันนี้ ก็เพื่ออนาคตของครอบครัว

คำ ก็ ที่ปรากฏในประโยคคือตัวที่แสดงความหมาย บอกจุดมุ่งหมายว่า ผลที่ได้จากการกระทำนั้นจากการกระทำนั้น จะมีผลลัพธ์ตามจุดมุ่งหมายที่คาดการณ์ไว้ คำ ก็ ในบริบทนี้จะปรากฏร่วมกับคำ เพื่อ ดังในตัวอย่างข้างต้น

6) แสดงความหมายบอกผล เช่น

เขาเป็นลูกของผู้จัดการ ใครๆก็เอาใจเขา

เขาประสบความสำเร็จได้ขนาดนี้ ก็เพราะเขารู้จักความมานะอดทน

จากตัวอย่างข้างต้น คำ ก็ คือตัวที่แสดงความหมายได้โดยตรง คือจะเป็นตัวเชื่อมความ ที่ทำให้ทราบถึงเหตุและผล และคำ ก็ สามารถใช้ได้โดยลำพัง

จากที่กล่าวมา จะเห็นว่าแนวคิดของ นววรรณ พันธุมธา ได้จำแนกความหมายของคำ ก็ไว้หกความหมาย คือ

- 1) แสดงความหมายบอกเวลา
- 2) แสดงความหมายคล้อยตามกัน
- 3) แสดงความหมายบอกความให้เลือกเอาอย่างใดอย่างหนึ่ง
- 4) แสดงความหมายบอกเหตุ
- 5) แสดงความหมายบอกจุดมุ่งหมาย
- 6) แสดงความหมายบอกผล

2.2.3 แนวคิดของ พนมพร สิงห์พันธุ์

จากการศึกษาวิเคราะห์การใช้คำ ก็ ในภาษาไทย พนมพร สิงห์พันธุ์ (2522) ได้กำหนดให้คำ ก็ เป็นคำสันธานชนิดหนึ่ง ซึ่งการใช้คำ ก็ ในภาษาไทย ทำให้เกิดความหมายหลายๆความหมายตามบริบท พนมพร สิงห์พันธุ์ (2522: 78-88) ได้จำแนกความหมายคำ ก็ ไว้ดังนี้คือ

ประเภทที่หนึ่ง คำ ก็ ที่ปรากฏโดยลำพัง

คำ ก็ ที่ปรากฏโดยลำพังคือปรากฏโดยไม่มีคำเชื่อมอื่น สามารถปรากฏระหว่างคำชนิดเดียวกันหรือต่างชนิดกัน แล้วทำให้เกิดความหมายต่างๆดังนี้

รูปแบบก ปรากฏระหว่างนาม แสดงความหมายดังนี้คือ

- ก. แสดงความหมายเน้นย้ำ เน้นย้ำคำนามที่กล่าวถึงว่า ไม่มีความสำคัญแต่อย่างใด เช่น

เพื่อนก็เพื่อน ผมไม่สนใจทั้งนั้น

พี่ก็พี่ ผมไม่ไว้หน้าทั้งนั้น

การปรากฏของคำ ก็ ระหว่างนามนั้น คือ การเน้นย้ำคำนามที่กล่าวถึงว่า ไม่มีความสำคัญแต่อย่างใด และประโยคที่มีคำ ก็ ปรากฏนั้น คำ ก็ จะเป็นตัวเน้นย้ำคำนามนั้นๆ ได้อย่างชัดเจน ถ้าในบริบทนี้ไม่มีคำ ก็ ปรากฏ ก็ จะไม่สามารถแสดงความหมายเน้นย้ำลักษณะนี้ได้

ข. แสดงความหมาย ในการขินยอมหรือตกลงใจของผู้พูด เช่น

พทย์ก็พทย์ไปเมื่อไหร่ อย่าลืมนบอกล่ะ

การบินไทยก็การบินไทย ขอให้ไปให้ถึงก็แล้วกัน

การแสดงความหมายในการขินยอมหรือตกลงใจของผู้พูดนี้ จะแสดงถึงความรู้สึกของผู้พูดว่า ในสถานการณ์นั้น ๆ ไม่ว่าจะอะไรก็ได้ ขอมที่จะปฏิบัติตาม ขอให้บรรลุเป้าหมายตามที่คาดหวังไว้ก็พอ ซึ่งคำ ก็ จะเป็นตัวเชื่อมให้เกิดความหมายนี้ได้อย่างชัดเจน

ค. แสดงความหมายที่บอกความยุ่งยากในการตัดสินใจของผู้พูด เช่น

นั่นก็พี่ นี่ก็น้อง จะช่วยใครดีล่ะ

นั่นก็แม่ นี่ก็เมีย จะเอาขังใจดี

ในการแสดงความหมายที่บอกความยุ่งยากในการตัดสินใจของผู้พูด คำ ก็ มักปรากฏคู่กัน คำ ก็ ที่ปรากฏในบริบทนี้จะแสดงถึงความลังเลของผู้พูดว่า ไม่รู้จะตัดสินใจอย่างไรดี และเมื่อคำ ก็ ปรากฏในประโยคจะเพิ่มน้ำเสียงที่แสดงความยุ่งยากในการตัดสินใจเป็นอย่างมาก

รูปแบบ ข ปรากฏระหว่างคำกริยา

ก. แสดงความหมายในการขินยอมหรือตกลงใจของผู้พูด เช่น

นอน ก็ นอน ง่วงแล้วเหมือนกัน

พัก ก็ พัก เดี่ยวค่อยมาทำใหม่

คำ ก็ ที่ปรากฏระหว่างคำกริยา คือการเน้นกริยานั้น ๆว่าจะต้องเกิดการกระทำนั้นๆ ตามมา คำ ก็ จะเป็นตัวเน้นให้เกิด การกระทำที่แสดงถึงการขินยอมที่จะให้เกิดการกระทำนั้นๆ ตามมา

ข. แสดงความหมายในการดำเนิน เช่น

ไกลก็ไกล น้ำไฟยังไม่ไม่มีใช้อีกด้วย

ขี้เกียจก็ขี้เกียจ เอาแต่นอนทั้งวัน

ในการแสดงความหมายในการดำเนินคำ ก็ ที่ปรากฏในประโยคนั้นน้ำเสียงจึงไม่พอใจ ในการกระทำนั้น ๆ

ค. แสดงความหมายพอใจหรือขบขัน เช่น

สวยก็สวย แล้วยังมีความสามารถอีก
ดีก็ดี สมเป็นครูบาอาจารย์

ในบริบทนี้คำ ก็ จะเป็นคำที่เน้นความหมายขบขันแสดงถึงความพอใจของผู้พูด และ แสดงความหมายในเชิงชื่นชม

ง. แสดงความหมายขัดแย้ง เช่น

เรียนก็เรียน คะแนนกลับได้น้อย
คูก็คู ไม่เห็นออกตรงสักข้อ

คำ ก็ ที่ปรากฏระหว่างกริยาที่แสดงความหมายขัดแย้งนั้น ก็คือการกล่าวถึงกริยานั้น ๆ ว่า ไม่สามารถบรรลุได้ตามวัตถุประสงค์ ซึ่งผลลัพธ์ที่ได้จากการปฏิบัตินั้นขัดแย้งกับความเป็นจริงที่ควรจะเป็น

ประเภทที่สอง คำ ก็ ปรากฏร่วมกับคำเชื่อมอื่น

คำ ก็ ไปปรากฏร่วมกับคำสันธานอื่นแล้ว ทำให้เกิดความหมายใหม่ตามโครงสร้างได้ หลายความหมาย

ก. แสดงความหมายบอกเวลา คำ ก็ มักปรากฏร่วมกับคำเหล่านี้ พอ...ก็ หลังจาก ....ก็ เช่น

พอเขาเห็นฉัน เขาก็รีบเดินกลับไป
หลังจากที่ขโมยเข้าบ้าน เราก็หาสุนัขมาเลี้ยง

ในการแสดงความหมายบอกเวลานี้คำ ก็ จะปรากฏร่วมกับคำสันธานดังกล่าวข้างต้น ถึงจะแสดงความหมายนี้ได้ ซึ่งในความหมายบอกเวลานี้จะแสดงขอบเขตของสถานการณ์ในช่วงเวลานั้นๆ การใช้คำ ก็ ในความหมายบอกเวลานี้ จะต้องปรากฏในโครงสร้างร่วมเท่านั้น

ข. แสดงความหมายคล้ายตาม คำ ก็ มักปรากฏร่วมกับคำเหล่านี้คือ พอ...ก็ ถึง...ก็ เมื่อ ...ก็ เช่น

พอคุณพ่อก็ คุณแม่ก็ช่วย
เมื่อคุณเป็นทุกข์ ฉันก็เป็นทุกข์ด้วย

จากตัวอย่างคำ ก็ จะต้องปรากฏในรูปของโครงสร้างร่วมดังที่ได้กล่าวมา ถึงจะแสดงความหมายคล้ายตามในลักษณะนี้ได้ชัดเจน

ค. แสดงความหมายขัดแย้ง คำ ก็ มักปรากฏร่วมกับคำเหล่านี้คือ พอ...ก็ ถึง....ก็ กว่า ....ก็ เช่น

พอฉันจะซื้ออะไร เขาก็ห้ามไปเสียทุกครั้ง
ถึงเขาจะชมฉัน ฉันก็ไม่ยินดีสักนิด

คำ ก็ ที่ปรากฏในประโยค ตามโครงสร้างคู่ที่ได้กล่าวถึงนี้ จะแสดงความหมายขัดแย้งในโครงสร้างที่ปรากฏร่วมกับคำสันธานข้างต้นเท่านั้น

ง. แสดงความหมายแบบเงื่อนไข คำ ก็ มักปรากฏร่วมกับคำเหล่านี้คือ ถ้าหา...ก็... ถ้า ...ก็... ถ้าว่...ก็... เช่น

ถ้าหากคำ ไม่มาวันนี้ ฉันก็ทำการบ้านเสร็จนานแล้ว
ถ้าเธอไม่ว่าง เธอก็ไม่ต้องมานะ

ในการแสดงความหมายแบบเงื่อนไขนี้คำ ก็ ที่ปรากฏไม่ใช่ตัวที่ทำให้เกิดความหมายได้โดยตรง แต่เป็นความหมายที่คำ ก็ ปรากฏในรูปของโครงสร้างร่วมแล้วทำให้เกิดความหมายดังกล่าว

อย่างไรก็ตามจากการจำแนกความหมาย คำ ก็ ตามแนวคิดของพนมพร สิงห์พันธ์ นั้นได้ จำแนกความหมายตามลักษณะของคำ ก็ ที่ปรากฏจากบริบทที่ต่างกัน แล้วทำให้เกิดความหมาย ใหม่ที่ต่างกัน ซึ่งแนวคิดนี้ก็สอดคล้องกับสองแนวคิดที่กล่าวมาข้างต้น

2.3 สรุปผลการปริทัศน์วรรณกรรม

จากการวิเคราะห์ความหมายของคำ yě ของนักวิชาการทางภาษาศาสตร์จีนดังที่ได้กล่าว มาข้างต้น พบว่าทั้งสี่ท่านมีแนวคิดที่ต่างกันและเหมือนกันในบางมุมมอง แม้ว่าการจำแนก ความหมายคำ yě นั้นมีการกำหนดโครงสร้างเหมือนกันก็ตาม แต่แนวคิดดังกล่าวไม่สามารถนำ มาใช้ได้ทั้งหมด เช่น แนวคิดของ Lü Shūxiāng ถือว่าเป็นแนวคิดแรกเริ่มที่วิเคราะห์ความ หมายของคำ yě แต่ลักษณะการนำเสนอเป็นเพียงแนวคิดรวมๆ ส่วนแนวคิดที่สองคือแนวคิดของ Shěn Kāimù เป็นการให้ความหมายคำ yě ในขอบเขตที่จำกัดและแคบเกินไปเพียงความหมาย เดียวหากแต่การทำความเข้าใจสำหรับแนวคิดที่สามคือแนวคิดของ Hóu Xúechāo ได้ให้ความ หมายของคำ yě ไว้เพียงสองประเภท และหากแต่การทำความเข้าใจ ดังนั้นผู้วิจัยจึงไม่เลือกใช้แนว คิดนี้

การที่ผู้วิจัยได้เลือกใช้แนวคิดของ Mǎ Zhēn ก็เพราะว่าเป็นแนวคิดที่ได้จากการวิเคราะห์ ความหมายจากหลายๆแหล่งที่มา และ Mǎ Zhēn เองก็ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคำ yě ในแนว ที่แตกต่างจากนักวิชาการทางภาษาศาสตร์ท่านอื่นๆและหลักการนำเสนอของ Mǎ Zhēn ค่อนข้าง เข้าใจง่าย การจำแนกความหมายคำ yě ที่ได้ นำเอาความคิดของ Mǎ Zhēn เป็นแนวคิดหลักนี้ จะจำแนกตามลักษณะการใช้ในบทต่อไป

สำหรับแนวคิดเกี่ยวกับคำ ก็ นั้นการจำแนกความหมายตามแนวคิดของ พนมพร เป็นการ จำแนกจากการใช้ตามบริบท แล้วทำให้เกิดความหมายใหม่ๆขึ้นอีกหลายๆความหมายเช่นกันกับ คำ yě ในภาษาจีนกลางที่เป็นคำที่มีความหมายเท่ากับคำ ก็ และคำลักษณะเดียวกันอีกบางคำใน ภาษาไทย ดังนั้นผู้วิจัยจึงจะกล่าวถึงการใช้คำ yě ในภาษาจีนกลางและเปรียบเทียบกับคำ yě กับคำ ลักษณะเดียวกันในภาษาไทยอย่างละเอียดในบทที่ 3 และบทที่ 4 เพื่อให้ผู้เรียนภาษาจีนเข้าใจการ วิเคราะห์ความหมายของคำที่มีลักษณะเดียวกันได้มากขึ้น